

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Dawid Nosewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Woźniak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chojnicach I. L.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 13 sierpnia 2015 r. sprawy

L. J. (J.)

syna K. i H. z domu S., urodzonego (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 17 maja 2014 roku do 27 czerwca 2014 roku w miejscowościach K. oraz C., w celu użycia za autentyczne, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru podrobił podpisy na dokumentach:

- podrobił umowę kupna sprzedaży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) rok produkcji 2005 z dnia 17.05.2014 r. w ten sposób, że do zawieranej umowy podał dane kupującego P. P. i podpisał się za ww. w miejscu kupującego, a następnie przekazał jako autentyczną K. N.,

- podrobił umowę kupna sprzedaży pojazdu – skutera wodnego marki Y. nr rej. (...) rok produkcji 1998 z dnia 17.05.2014 r. w ten sposób, że do zawieranej umowy podał dane kupującego P. P. i podpisał się za ww. w miejscu kupującego, a następnie przekazał jako autentyczną D. L.,

- podrobił umowę kupna sprzedaży pojazdu – przyczepy lekkiej nr rej. (...) rok produkcji 1999 z dnia 17.05.2014 r. w ten sposób, że do zawieranej umowy podał dane kupującego P. P. i podpisał się za ww. w miejscu kupującego, a następnie przekazał jako autentyczną D. L.,

- podrobił umowę kupna sprzedaży pojazdu F. (...) nr rej. (...) rok produkcji 1994 z dnia 17.05.2014 r. w ten sposób, że do zawieranej umowy podał dane kupującego P. P. i podpisał się za ww. w miejscu kupującego, a następnie przekazał jako autentyczną D. L.,

- podrobił fakturę o numerze (...) dotyczącą samochodu marki M. (...) nr rej. (...) rok produkcji 2009 z dnia 17.05.2014 r. w ten sposób, że na wystawionej fakturze podał dane wystawiającego P. P. i podpisał się za ww. na fakturze w miejscu wystawiający, a następnie przekazał jako autentyczną K. N.,

- podrobił umowę kupna sprzedaży samochodu marki F. (...) nr rej. (...) rok produkcji 1994 z dnia 1.06.2014 r. w ten sposób, że do zawieranej umowy wpisał dane personalne jako sprzedającego oraz dane kupującego P. P., po czym podpisał się za P. P. w miejscu sprzedającego, a następnie przekazał jako autentyczną P. P.,

- podrobił fakturę o numerze (...) dotyczącą przyczepy lekkiej nr rej. (...) rok produkcji 1999 z dnia 27 czerwca 2014 r. w ten sposób, że na wystawionej fakturze podał dane wystawiającego fakturę P. P., a następnie podpisał się za ww. na fakturze w miejscu wystawiający i przekazał jako autentyczną J. W.,

- podrobił fakturę o numerze (...) dotyczącą samochodu marki V. (...) nr rej. (...) rok produkcji 2005 z dnia 29 maja 2014 r. w ten sposób, że na wystawionej fakturze podał dane wystawiającego fakturę P. P., a następnie podpisał się za ww. na fakturze w miejscu wystawiający i przekazał jako autentyczną F. P.,

- podrobił fakturę o numerze (...) dotyczącą skutera wodnego marki Y. nr rej. (...) rok produkcji 1998 z dnia 27 czerwca 2014 r. w ten sposób, że na wystawionej fakturze podał dane wystawiającego fakturę P. P., a następnie podpisał się za ww. na fakturze w miejscu wystawiający i przekazał jako autentyczną J. W.,

czym działał na szkodę P. P.,

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

I. uznaje oskarżonego Ł. J. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu zabronionego opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na mocy art. 270 § 1 kk skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego Ł. J. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby,

III. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu Ł. J. grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 (dwadzieścia 00/100) złotych,

IV. na podstawie art. 44 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego Ł. J. przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: oryginału oraz kopii faktury nr (...) z dnia 29.05.2014 r., oryginału oraz kopii faktury nr (...) z dn. 27.06.2014 r., oryginału oraz kopii faktury nr (...) z dn. 27.06.2014 r., opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 115, pod poz. 6, 7, 10, 13, 14, 15, zarządzając pozostawienie ich w aktach sprawy,

V. zasądza od oskarżonego Ł. J. na rzecz Skarbu Państwa częściowo koszty sądowe w kwocie 70,00 (siedemdziesiąt 00/100) złotych tytułem wydatków, zwalniając go od obowiązku uiszczenia opłaty.

Sygn. akt II K 358/15

Uzasadnienie wyroku w sprawie II K 358/15

(na podstawie art. 424 § 3 kpk uzasadnienia orzeczenia ograniczone zostało jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że oskarżony Ł. J. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w ten sposób, że w okresie od 17 maja 2014 roku do 27 czerwca 2014 roku w miejscowościach K. oraz C., w celu użycia za autentyczne, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru podrobił podpisy na dokumentach:

- podrobił umowę kupna sprzedaży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) rok produkcji 2005 z dnia 17.05.2014 r. w ten sposób, że do zawieranej umowy podał dane kupującego P. P. i podpisał się za ww. w miejscu kupującego, a następnie przekazał jako autentyczną K. N.,

- podrobił umowę kupna sprzedaży pojazdu – skutera wodnego marki Y. nr rej. (...) rok produkcji 1998 z dnia 17.05.2014 r. w ten sposób, że do zawieranej umowy podał dane kupującego P. P. i podpisał się za ww. w miejscu kupującego, a następnie przekazał jako autentyczną D. L.,

- podrobił umowę kupna sprzedaży pojazdu – przyczepy lekkiej nr rej. (...) rok produkcji 1999 z dnia 17.05.2014 r. w ten sposób, że do zawieranej umowy podał dane kupującego P. P. i podpisał się za ww. w miejscu kupującego, a następnie przekazał jako autentyczną D. L.,

- podrobił umowę kupna sprzedaży pojazdu F. (...) nr rej. (...) rok produkcji 1994 z dnia 17.05.2014 r. w ten sposób, że do zawieranej umowy podał dane kupującego P. P. i podpisał się za ww. w miejscu kupującego, a następnie przekazał jako autentyczną D. L.,

- podrobił fakturę o numerze (...) dotyczącą samochodu marki M. (...) nr rej. (...) rok produkcji 2009 z dnia 17.05.2014 r. w ten sposób, że na wystawionej fakturze podał dane wystawiającego P. P. i podpisał się za ww. na fakturze w miejscu wystawiającego, a następnie przekazał jako autentyczną K. N.,

- podrobił umowę kupna sprzedaży samochodu marki F. (...) nr rej. (...) rok produkcji 1994 z dnia 1.06.2014 r. w ten sposób, że do zawieranej umowy wpisał dane personalne jako sprzedającego oraz dane kupującego P. P., po czym podpisał się za P. P. w miejscu sprzedającego, a następnie przekazał jako autentyczną P. P.,

- podrobił fakturę o numerze (...) dotyczącą przyczepy lekkiej nr rej. (...) rok produkcji 1999 z dnia 27 czerwca 2014 r. w ten sposób, że na wystawionej fakturze podał dane wystawiającego fakturę P. P., a następnie podpisał się za ww. na fakturze w miejscu wystawiającego i przekazał jako autentyczną J. W.,

- podrobił fakturę o numerze (...) dotyczącą samochodu marki V. (...) nr rej. (...) rok produkcji 2005 z dnia 29 maja 2014 r. w ten sposób, że na wystawionej fakturze podał dane wystawiającego fakturę P. P., a następnie podpisał się za ww. na fakturze w miejscu wystawiającego i przekazał jako autentyczną F. P.,

- podrobił fakturę o numerze (...) dotyczącą skutera wodnego marki Y. nr rej. (...) rok produkcji 1998 z dnia 27 czerwca 2014 r. w ten sposób, że na wystawionej fakturze podał dane wystawiającego fakturę P. P., a następnie podpisał się za ww. na fakturze w miejscu wystawiającego i przekazał jako autentyczną J. W., czym działał na szkodę P. P..

Kwalifikacja prawna czynu zarzucanego oskarżonemu Ł. J. nie budziła żadnych wątpliwości. Odpowiedzialności karnej z art. 270 § 1 kk podlega sprawca, który w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa. W tym miejscu przypomnieć należy, że zgodnie z treścią art. 115 § 14 kk- dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określono prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Czyn zabroniony spenalizowany w art. 270 § 1 kk w zakresie fałszerstwa dokumentu można popełnić wyłącznie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, w celu użycia dokumentu za autentyczny. Czynność sprawcza polega na podrobieniu lub przerobieniu w celu użycia za autentyczny dokumentu lub użyciu takiego dokumentu, jako autentycznego. Istota podrobienia dokumentu sprowadza się do sporządzenia takiego zapisu informacji, któremu nadaje się pozory autentyczności, w szczególności, że pochodzi od określonego wystawcy. Wystawca musi być zindywidualizowany, bowiem dla realizacji znamion podrobienia dokumentu wystarczające jest podrobienie tylko jego fragmentu, np. podpisu wystawcy (por. wyrok SN z 27.11.2000 r., III KKN 233/98, opubl. Legalis nr 58577; postanowienie SN z 9.01.2013 r., IV KK 258/12, opubl. Legalis nr 557929). Pamiętać należy również o tym, że art. 270 § 1 kk przewiduje odpowiedzialność karną za używanie, jako autentycznego, dokumentu podrobionego lub przerobionego. Takim użyciem dokumentu będzie przedstawienie go stronie umowy. Natomiast posłużenie się dokumentem to jego przedłożenie władzy, osobie fizycznej lub prawnej, dla wykazania wynikających z dokumentu swoich praw, istnienia stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne.

W realiach niniejszej sprawy nie ma żadnych wątpliwości, iż oskarżony swoim działaniem zrealizował dyspozycję art. 270 § 1 kk. Zachowanie oskarżonego godziło w dobro, jakim jest autentyczność dokumentów. Skoro czyn zabroniony z art. 270 § 1 kk polega zarówno na sfalszowaniu dokumentu, jak i posłużeniu się sfalszowanym dokumentem, to oskarżony Ł. J. zrealizował jego znamiona. Oskarżony podrobił podpis P. P. na zawieranych umowach oraz fakturach VAT i w ten sposób dopuścił się podrobienia tych dokumentów, które to następnie przekazał jako autentyczne wymienionym w wyroku osobom. Bez wątplenia dokumenty, na których oskarżony podrobił podpis P. P. są dokumentami, o których mowa w art. 115 § 14 kk. Oskarżony działał umyślnie, albowiem miał świadomość, że dokumenty, które przekazał innym osobom są fałszywe, gdyż sam dopuścił się fałszerstwa. Nie ma przy tym znaczenia,

że podrabiając podpis działał za zgodą P. P. (por. postanowienie SN z 21.06.2007 r., III KK 122/07, opubl. Legalis nr 96833; wyrok SN z 9.09.2002 r., V KKN 29/01, opubl. Legalis nr 56141).

Biorąc pod uwagę fakt, że oskarżony dopuścił się podrobienia dokumentu wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zasadnym była kwalifikacja takiego zachowania w warunkach czynu ciągłego z art. 12 kk.

Nie ulegało wątpliwości, iż stopień społecznej szkodliwości oraz stopień zawinienia oskarżonego były znaczne. Występek, którego dopuścił się oskarżony, co wynika z samej jego istoty, jest przestępstwem umyślnym. Może być popełniony jedynie z zamiarem bezpośrednim. Wymierzona kara była zatem współmierna do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia zawinienia oskarżonego oraz uwzględniała okoliczności obciążające i łagodzące w stosunku do oskarżonego.

Na korzyść oskarżonego przemawiała jego uprzednia niekaralność oraz fakt, że przyznał się do zarzucanego mu czynu, złożył wyjaśnienia i wyraził chęć dobrowolnego poddania się karze.

Na niekorzyść oskarżonego przemawiał fakt, że dopuścił się wielu zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Nadto swoim zachowaniem godził w autentyczność dokumentów.

Mając na uwadze powyższe Sąd skazał oskarżonego Ł. J. za czyn z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, na mocy art. 270 § 1 kk na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

W przekonaniu Sądu jedynie orzeczona kara pozbawienia wolności była adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości oraz stopnia zawinienia oskarżonego, a jak taka osiągnie pokładane w niej cele w zakresie oddziaływania społecznego oraz wpłynie wychowawczo i zapobiegawczo na przyszłość wobec oskarżonego. Podkreślić przy tym należało, że kara ta nie jest karą rażąco surową, a wręcz przeciwnie zważywszy, iż wymierzona została w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Jednocześnie Sąd zdecydował się zastosować wobec oskarżonego dobrodziejstwo instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. Dlatego ustalił w stosunku do Ł. J. okres próby wynoszący 2 (dwa) lata. Oskarżony zrozumiał swoje naganne postępowanie, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraziła chęć dobrowolnego poddania się karze. Dotychczas nie był karany sędownie. W przekonaniu Sądu orzeczenie w niniejszej sprawie wobec oskarżonego bezwzględnej represji karnej w postaci kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania byłoby rażąco niewspółmierne i rażąco surowe. Trzeba bowiem pamiętać, iż bezwzględne pozbawienie wolności jest środkiem ostatecznym. W ocenie Sądu orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczające dla osiągnięcia pokładanego w niej celu oraz wpłynie wychowawczo i zapobiegawczo na oskarżonego oraz na jego zachowanie w przyszłości. Zdaniem Sądu okres 2 (dwóch) lat próby będzie adekwatny dla weryfikacji trafności prognozy postawionej w stosunku do oskarżonego Ł. J..

W pkt III wyroku Sąd, na podstawie art. 71 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych. Sąd uznał, że orzeczenie grzywny w niniejszej sprawie było niezbędne dla wzbudzenia u oskarżonego właściwej refleksji nad własnym czynem. Podkreślić również należało, że w sytuacji warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązek uiszczenia grzywny stanowić będzie realną dolegliwość dla oskarżonego. Jednocześnie Sąd uznał, że uiszczenie grzywny nie będzie dla oskarżonego nadmiernie uciążliwe zwłaszcza, że grzywna nie została orzeczona w kwocie rażąco wysokiej. Ustalając wysokość jednej stawki dziennej Sąd miał na uwadze fakt, że oskarżony jest osobą młodą, zdrową, nie ma nikogo na utrzymaniu. Prowadził działalność gospodarczą. Obecnie pracuje dorywczo, z czego osiąga dochód w wysokości około 1 tys. złotych. Zatem będzie miał możliwości finansowe, aby uiścić grzywnę.

W pkt IV wyroku Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci: oryginału oraz kopii faktury nr (...) z dnia 29.05.2014 r., oryginału oraz kopii faktury nr (...) z dn. 27.06.2014 r., oryginału oraz kopii faktury nr (...) z dn. 27.06.2014 r., opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 115, pod poz. 6, 7, 10, 13, 14, 15 i zarządził ich

pozostawienie w aktach sprawy. Wymienione dowody rzeczowe stanowiły przedmioty pochodzące z przestępstwa opisanego powyżej. Należało więc wyeliminować je z obrotu prawnego, a tym samym brak było podstaw do ich zwrotu.

O kosztach sądowych Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk i art. 624 § 1 kpk, zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa część kosztów sądowych w kwocie 70,00 (siedemdziesiąt 00/100) złotych tytułem wydatków. Rozstrzygając o kosztach Sąd miał na uwadze, iż oskarżony jest osobą zdolną do pracy, nie mającą nikogo na utrzymaniu. Nie można więc uznać, iż obowiązek uiszczenia choćby części kosztów sądowych będzie dla niego nadmiernym obciążeniem.

Sędzia Sądu Rejonowego w Chojnicach

D. N., dn. 9 września 2015 r.

Zarządzenia:

1. odnotować w rep. K i kontrolce uzasadnień
2. odpis wyroku z uzasadnieniem oraz pouczeniem o apelacji doręczyć:
- Prokuraturze Rejonowej w Chojnicach wraz z aktami sprawy.
3. przedłożyć z wpływem apelacji lub prawomocne

Sędzia Sądu Rejonowego

D. N., 9 września 2015 r.